

[Socialministeren.]

at undgaa hvert Aar at skulle stille Forslag for Rigsdagen om Fastsættelse af Statens Tilskud til dette Formaal, er Maksimum for Statens Tilskud i Forslaget fastsat til 1 Mill. Kr.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget vil blive omdelt.

De følgende Sager paa Dagsordenen kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af midlertidig Lov Nr. 307 af 29. Juni 1945 om Tillæg til Indkvarteringslovgivningen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 84).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 284 af 16. Juni 1945 om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 123 af 8. Juni 1912 om Værnepligt med senere Ændringer, jfr. Lov Nr. 640 af 30. December 1946.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 85).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 142 af 30. Marts 1946 om Statsgaranti ved Betalingsaftaler med Udlandet og om Udstedelse af Statsforskrivninger i Forbindelse med saadanne Aftaler.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3171; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 60).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Chr. Nielsen: Ved tidligere Lejligheder, naar lignende Lovforslag har været til Behandling paa Rigsdagen, har mit Parti i det andet høje Ting næret store Betæneligheder ved at give Finansministeren den vidtrækkende Beføjelse, som dette Lovforslags § 1 indeholder, ud fra den Betragtning, at vi dengang ikke nærede Tillid til Regeringens økonomiske Politik, men samtidig maatte hævde, at de vidtrækkende Beføjelser ikke kunde gives Finansministeren, fordi det var Sager, der burde afgøres i Samraad med Finansudvalgene.

Denne Gang stiller det sig saaledes, at vi har en anden Regering, og selv om vi ikke møder denne Regering med den samme Mistillid, har vi dog ingen Sikkerhed for, hvorledes denne Regerings økonomiske Politik vil blive. De smaa Forsøg, der hidtil har været gjort, har jo ikke været allermest lyse, og vi maa derfor stille os meget forbeholdent til Regeringens økonomiske Politik. Men det afgørende, hvorfor vi heller ikke denne Gang kan medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, er den rent principielle Betragtning, at disse Sager maa afgøres i Samraad med Finansudvalgene.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.